

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16Csp/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417205767
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417205767.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: R. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. I. XXXX/XXC, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 94,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 50,70 Eur od 20.07.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) sa žalobou zo dňa 11.05.2017, doručenou tunajšiemu súdu 15.05.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 94,10 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 94,10 Eur od 20.07.2014 do zaplatenia z titulu nesplatennej pôžičky. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.09.2013 uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 20505631, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 129,70 Eur na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke žalovaná mala splácať pôžičku v pravidelných 11 mesačných splátkach v sume 15,80 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 173,80 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaná uhradila z poskytnutej pôžičky 79,- Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 25.05.2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočnej lehote, žalobca dňa 19.07.2014 úver zosplatnil. Žalovaná do dňa podania žaloby dlžnú sumu neuhradila.

2. Uznesením zo dňa 16.10.2017, č.k. 16Csp 98/2017-32, súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. do konania na miesto pôvodného žalobcu.

3. Súd doručoval žalovanej žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k podanej žalobe na adresu trvalého pobytu uvedenú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky v zmysle § 106 ods. 1 písm. a/ CSP. Zásielka sa súdu vrátila dňa 04.09.2017 s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Súd žalobu v súlade s ustanovením § 111 ods. 3 CSP považoval za doručенú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu (04.09.2017).

4. Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

5. Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.02.2018 (§ 219 ods. 3 CSP v spojení s § 300 CSP).

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o pôžičke zo dňa 07.09.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 25.05.2014, kópiou obálky na č.l. 6, prehľadom splátok a úhrad na č.l. 7, prílohou 3 - žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 22.08.2017, Prílohou č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.08.2017, poštovým podacím hárkom na č.l. 31 a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 07.09.2013 zmluvu o pôžičke č. 20505631, na základe ktorej sa zaviazal žalovanej poskytnúť finančné prostriedky vo výške 129,70 Eur na kúpu spotrebného tovaru a žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť v 11 mesačných splátkach vo výške 15,80 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 84,27 %, priemernou RPMN 49,13 %, celkovou sumou k zaplateniu 173,80 Eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.05.2014 vyzval žalovanú k zaplateniu splátok v celkovej výške 50,56 Eur v lehote do 05.07.2014 s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru dňa 19.07.2014. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná žalobcovi z dlžnej sumy uhradila celkom 79,- Eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

15. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 07.09.2013 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, a to uzatvorením zmluvy č. 20505631, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej finančné prostriedky vo výške 129,70 Eur, ktoré mala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,80 Eur. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná žalobcovi uhradila spolu 79,- Eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.05.2014 vyzval žalovanú k zaplateniu splátok v celkovej výške 50,56 Eur v lehote do 05.07.2014 s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru dňa 19.07.2014.

23. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení § 2 písm. a/, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v rámci svojho podnikania a žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci podnikateľskej činnosti. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský úver, uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (§9). Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že táto neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 15,80 Eur. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, koľko z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko žalobca neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup žalobcu považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko úverová zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o

spotrebiteľských úveroch, súd poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Na uvedenom nič nemení ani rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C 42/2015. V tejto súvislosti súd konštatuje, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, teda aj v danom prípade Súdny dvor poskytol výlučne výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinnosť nepriamy, teda či môžu zákon vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice, a teda eurokonformný výklad zákona, však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Na viac súd poukazuje aj na samotné znenie rozsudku Súdneho dvora vo veci C 42/15, podľa ktorého čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch je preto potrebné vyhodnotiť tiež v súlade s rozsudkom Súdneho dvora C 42/15 v tom zmysle, že jej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, a to bez pochybností. Len zo samotného uvedenia výšky splátky 15,80 Eur spotrebiteľovi nie je zrejmé, koľko má uhradiť na istinu úveru a koľko na odplatu veriteľa titulom úrokov z úveru a poplatkov za úver, a teda nemá ani možnosť skontrolovať, či veriteľ pri započítavaní splátky na istinu úveru, na úroky a poplatky nepostupuje svojvoľne. Neuviedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v danom prípade jednoznačne môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu k článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov. Rovnako z úverovej zmluvy nie je možné zistiť ani údaj o dobe trvania zmluvy, ktorú náležitosť nemožno stotožňovať s počtom splátok uvedených v zmluve.

26. Vzhľadom k tomu, že súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vzniklo právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, bez úrokov, poplatkov, zmluvných pokút, upomienok. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 129,07 Eur, pričom z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná žalobcovi uhradila spolu 79,- Eur. Na istine teda ostala nesplatená suma 50,70 Eur, v ktorej časti považoval súd žalobu za dôvodnú.

27. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ju zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 50,70 Eur od 20.07.2014 až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,15 % + 5 percentuálnych bodov.

28. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo. Žalobca žiadal uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu 94,01 Eur spolu s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi sumu 50,70 Eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu v pomere k žalovanej pohľadávke teda činí 53,93 % (50,70 Eur z 94,01 Eur). Úspech žalovanej v pomere k žalovanej pohľadávke potom činí 46,07 % (43,31 Eur z 94,01 Eur). Odrátaním úspechu žalovanej od úspechu žalobcu vyjde čistý úspech žalobcu v pomere 7,86 %. Vzhľadom k tomu, že pomer úspechu žalobcu a žalovanej bol v zásade rovnaký, súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.